

мія-та, авторъ-тъ прочелъ единъ цѣль редъ бесѣды въ зала-та на Синсинатска-та коллегія. Насърдченъ отъ много-то слушатели, кои-то цѣлы два мѣсяца наредъ постоянно пълнили зала-та, а оцъ епо-много отъ поканваніе-то да повтори послѣдня-та бесѣда въ една отъ голѣмы-тѣ церкви на града, авторъ-тъ скроилъ планъ за направа-та на една обсерваторія. За да положи въ дѣйствиѣ този планъ, и при все-общо-то одобреніе, авторъ-тъ посѣтилъ Европа, снабдилъ са съ инструменти, разгледалъ различни обсерваторіи, и са сдобилъ съ познанія, кои-то сж нуждни за направа-та и управленіе-то на таквозь учрежденіе, какво-то той са надѣвалъ да въздигне до нѣкога.

Надѣжда-та му не была безъ основа: събрали са пожъртованія макаръ и не безъ трудъ; отъ тѣхъ былъ купенъ единъ голѣмъ прѣломляющъ телескопъ и, освѣнъ това, едно частно лице пожъртовало доста широко мѣсто за зданіе на обсерваторія-та. Работа-та бърже отивала напредъ. Въ Февруарія 1845 год. голѣмыя телескопъ благополучно достигналъ Синсинати; а въ Марта зданіе-то было вече готово да го приеме.

Десятъ-тѣ бесѣды, кои-то съставляватъ това съчиненіе, сж именно онѣзи, на кои-то обсерваторія-та длѣжѣ за свое-то начало. Предмѣтъ-тъ на тѣзи бесѣды е да са покаже пѣтека-та, по коя-то е вървялъ челоуѣческый умъ, въ свои-тѣ издирванія между звѣзды-тѣ. „Никоя наука,“ казва авторъ-тъ, „не прѣдставлява толкозь ясно постъпенно-то растеніе и развитіе на силы-тѣ на челоуѣческый геній, колко-то Астрономія-та. Умъ-тъ вынаги е вървялъ напредъ; той е былъ принуденъ постоянно